

נדרים מז

קונם בית זה שאני נכנס, שדה זו שאני לוקח, מת או שמכרו לאחר - אסור.
שאלה: בעי אבימי: קונם לבית זה שאתה נכנס, מת או שמכרו לאחר, מהו? אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו, או לא?
תשובה: אמר רבא, ת"ש: **האומר לבנו קונם שאי אתה נהנה לי ומת - יירשנו, בחייו ובמותו ומת - לא יירשנו**; ש"מ: אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו, שמע מינה.

רב ושמואל - נכסים אלו עליך	ורי יוחנן וריש לקיש - נכסי עליך	
אדם אוסר דבר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו	אין אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו	
	<p>קושי:</p> <p>1. ותיסברא? מי איכא למ"ד אין אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו? א"כ, ניפלגי בנכסים אלו וכ"ש בנכסי!</p> <p>2. הא תנן דאדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו, דתנן: האומר לבנו "קונם שאתה נהנה לי" - מת יירשנו, "בחייו ובמותו" - אם מת לא יירשנו!</p> <p>דחיית הקושי השני: שאני הכא, דקא א"ל "בחייו ובמותו"</p>	

עוד שאלה: תנן התם: **קונם פירות האלו עלי, קונם הן על פי, קונם הן לפי - אסור בחילופיהן ובגידוליהן.**
 בעי רמי בר חמא: אמר קונם פירות האלו על פלוני, מהו בחילופיהן?

מי אמרינן, גבי דיליה הואיל ואדם אוסר פירות חבירו על עצמו - אדם אוסר דבר שלא בא לעולם על עצמו, גבי חבירו הואיל ואין אדם אוסר פירות חבירו על חבירו - אין אדם אוסר דבר שלא בא לעולם על חבירו,

או דילמא משום דחילופין כגידולין דמי, לא שנא הוא ולא שנא חברו?

תשובה: אמר רב אחא בר מניומי, ת"ש: **האומר לאשתו קונם שאני נהנה לך, לווה ובעלי חובין באין ונפרעין**; מ"ט בעלי חובין נפרעין? לאו משום דחילופין לאו כגידולין דמי.
דחיית התשובה: אמר רבא: דילמא לכתחילה הוא דלא, ואי עבד - עבד.

תשובה: אלא ת"ש: **המקדש בערלה - אינה מקודשת, מכרן וקידש בדמיהן - הרי זו מקודשת.**
דחיית התשובה: הכא נמי, לכתחילה הוא דלא, ואי עבד - עבד.

משנה

הריני עליך חרם	המודר אסור
הרי את עלי חרם	הנודר אסור
הריני עליך ואת עלי	שניהם אסורין, ושניהם מותרין בדבר של עולי בבל, ואסורים בדבר של אותה העיר

ואיזהו דבר של עולי בבל? כגון הר הבית, והעזרות, והבור שבאמצע הדרך;
 ואיזהו דבר של אותה העיר? כגון הרחבה, והמרחץ, ובית הכנסת, והתיבה, והספרים.

והכותב חלקו לנשיא;

ר' יהודה	חכמים
אחד כותב לנשיא ואחד כותב להדיוט, מה בין כותב לנשיא לכותב להדיוט? שהכותב לנשיא - אין צריך לזכות, להדיוט - צריך לזכות	אחד זה ואחד זה צריכין לזכות, לא דברו בנשיא אלא בהוה

רבי יהודה אומר: אין אנשי גליל צריכין לכתוב, שכבר כתבו אבותיהן על ידיהן.